

ค้นหาจาก ชื่อบทความ, บทคัดย่อ, ศาสาจารย์

Advanced Search

เกี่ยวกับ TCI ▼

ฐานข้อมูล TCI ▼

คำ T-JIF

เกณฑ์คุณภาพวารสาร ▼

ThaiJO ▼

FAQ

TH EN (eng/)

Advanced Search

ผลการประเมินคุณภาพวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI

Show 10 entries

Search: วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

No.	Journal Name English	Journal Name Local	ISSN	E-ISSN	TCI Tier	Date for next submission
* 14	Academic Journal Phranakhon Rajabhat University	วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	2228-8473	2651-236X	2	ไม่ก่อนวันที่ 1 ม.ค. 2565 *

Showing 1 to 1 of 1 entries (filtered from 951 total entries)

Previous1Next

0 Share:

Thai-Journal Citation Index Centre (<https://tci-thailand.org/>) ↑

(https://tci-thailand.org/?page_id=6095)

เราใช้คุกกี้บนเว็บไซต์ของเราเพื่อให้คุณได้รับประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องมากที่สุดโดยจดจำความชอบของคุณและเข้ามซ้ำ การคลิก "ยอมรับ" แสดงว่าคุณยินยอมให้ใช้คุกกี้ทั้งหมด (อ่านข้อมูลเพิ่มเติม)

(https://tci-thailand.org/?page_id=6095)

[Cookie settings](#) ACCEPT

ที่ อว ๐๖๔๔.๐๗/๐๑๖๖

สถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ถนนแจ้งวัฒนะ เขตบางเขน
กรุงเทพฯ ๑๐๒๒๐

๗ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ตอบรับการตีพิมพ์บทความ

เรียน นางธิดารักษ์ ลือชา

ตามที่ท่านได้ส่งบทความเรื่อง “ยุทธศาสตร์การดูแลรักษาโบราณสถานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อรองรับการถ่ายโอนภารกิจจากกรมศิลปากร” เพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ นั้น บัดนี้บทความของท่านได้ผ่านการตรวจสอบจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และเห็นสมควรได้รับการตีพิมพ์ลงในวารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๑ เดือนมกราคม-มิถุนายน ๒๕๖๔ หมายเลข ISSN : ๒๒๒๘-๘๔๗๓ (Print) ISSN : ๒๖๕๑-๒๓๖X (Online)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนันตกุล อินทรผดุง)

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา

สถาบันวิจัยและพัฒนา

โทรศัพท์ ๐๒-๕๔๔-๘๖๒๙, ๐๒-๕๔๔-๘๕๓๒

โทรสาร ๐๒-๕๔๔-๘๖๒๙

สำเนาออกตัว

(นางธิดารักษ์ ลือชา)

วารสารวิชาการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ACADEMIC JOURNAL

PHRANAKHON RAJABHAT UNIVERSITY

สาขาวิชาศิลปศาสตร์และสังคมศาสตร์ Humanities and Social Sciences

Vol.12 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2564

Vol.12 No.1 January - June 2021

ISSN 2542-4582 (Print) / ISSN 2542-4590 (Online)

ลำเนาอุทิศ

(นางธิดารักษ์ ลำเนาอุทิศ)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันดี เกษมสุขพิพัฒน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิสิต อินทมาโน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพิมล สุขะวาทิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิเศษ ดร.ชนาธิป ชินะนาวิน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ม.ล.จิราภา อากาศ
นาวาโท ดร.กำพล ภิญโญกุล
อาจารย์ ดร.ปิยะดา จุลวรรณา
อาจารย์ ดร.ธีรฤต เขียวธรรม
อาจารย์ธนพนธ์ แยมวงษ์
นางสาวจิราภรณ์ เพ็ญพุ่ม

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
บริษัท การบินกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ผู้ประสานงานและเผยแพร่

นางเดือนเพ็ญ สุขทอง
นางสาวม่อนนา เกตุไธ้ทอง
นางสาวสุมาพร เกตุกลม
นางสาวทิพนา ปิ่นทอง
นายรัชตะ อนวัชกุล
นายจักรพันธ์ ก้อนมณี
นางสาวฐมลวรรณ หินกล้า
นางสาวจิราภรณ์ เพ็ญพุ่ม

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ติดต่อกองบรรณาธิการ

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
9 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร 10220
โทรศัพท์/โทรสาร 0 - 2544 - 8629, 0-2544-8532-34
E-mail: editor_academic@pnu.ac.th
และ <https://www.tci-thaijo.org/index.php/AJPU/login>

กำหนดออก

2 ฉบับ ต่อปี (มกราคม - มิถุนายน และ กรกฎาคม - ธันวาคม)

การเผยแพร่

ผู้ที่สนใจสามารถค้นหาที่ <https://www.tci-thaijo.org/index.php/AJPU/issue/archive>

พิมพ์ที่

หจก. ประยูรสาส์นไทย การพิมพ์
44/132 ถนนกำนันแม้น แขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง กรุงเทพฯ 10150
โทรศัพท์ 0-2802-0377, 0-2802-0379, 08-1566-2540

อำนวยการ

(ชวนจิตรักษ์ ล้อจก)

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ (Readers)

ประจำวารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

รองศาสตราจารย์ ดร.วัชรินทร์ อินทรพรม
รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภกาญจน์ วิชาชาติ
รองศาสตราจารย์ ดร.สิริโฉม พิเชษฐบุญเกียรติ
รองศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ
รองศาสตราจารย์ ดร.พรเพ็ญ ไตรพงษ์
รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ
รองศาสตราจารย์ ดร.นิภาพร ชูติมันต์
รองศาสตราจารย์ ดร.จิรศักดิ์ รอดจันทร์
รองศาสตราจารย์ ดร.ศิตา เขียมขันติถาวร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิษฐา หุ่นเกษม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ สามารณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภิญญาพัชญ์ ตีบวงษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัญณภัทร นิธิศวราภากุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณ ไชยนิทย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรณิกษ์ ศิริไวยาร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จุ้ยทอง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไททัศน์ มาลา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นาคนิมิต อรรถศรีวร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรวรรณ เจริญสถาพรกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปทุมพร เปี้ยถนอม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรเดช หวังทอง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปัญญาวิช ทักวิมล

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

สำนักงานอธิการบดี

(นางฉัตรกัญญา ลีอักษร)

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ (Readers)

ประจำวารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โอภาส เพี้ยนสูงเนิน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิสิต อินทมาโน

ดร.รัชฎา เทียมธรรม

ดร.อภิศักดิ์ คู่กระสังข์

ดร.ปิยะดา จุลวรรณ

ดร.พงษ์เทพ ภูเดช

ดร.เพลงฤต รักจุล

ดร.อังคณา ยุตมพันธ์

ดร.สุไม บิลไบ

ดร.วิชชา ใจสมคม

ดร.นิภาพร เกลิมนรินทร์

ดร.พิมพ์กมล เกษแก้ว

ดร.สกลกานต์ อินทร์

ดร.นิภาพร เกลิมนรินทร์

ดร.เอกนรี ทุมพล

ดร.วิลาสินี ยนต์วิทย์

ดร.อัครา ขุนทองจันทร์

มหาวิทยาลัยชินวัตร

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยรังสิต

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

มหาวิทยาลัยรังสิต

วิทยาลัยเจ้าอาวาสท่าบ่อ

วิทยาลัยดุสิตธานี

สำนักงานอัยการสูงสุด

รศ.ดร.อรรณพ

(นางอรรณพ คีรี)

สารบัญ

หน้า

บทความวิจัย

- รูปแบบการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียนประถมศึกษาในจังหวัดนนทบุรี
พักพร มาคุณอม 1
- สภาพปัญหา ความต้องการจำเป็น และแนวทางในการพัฒนาคุณภาพ
การจัดการเรียนรู้ของครูตามทัศนะของครูและผู้บริหารสถานศึกษา
ในจังหวัดนครนายก 13
อัจฉราวรรณ จันทร์ใหญ่ศรี อังหฤต เทียมธรรม อชกรณ์ นุชประสพ นันทวรรณ แก้วโชติ
ประเสริฐ และอัยบ และ ศศิธร โสภารัตน์
- แนวทางการส่งเสริมการบริหารงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคดิจิทัล
ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นนทบุรี เขต 2 32
เมธาวี แผ่นโพน และ สัตตาวลัย เพชรโรจน์
- แนวทางการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก 43
พัชณีย์พา จันทา และ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ
- การจัดการระบบส่งผลการเรียนของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 55
ศุภโชค มณีน้อย
- STUDENTS' PERCEPTIONS TOWARDS THE USE OF ENGLISH LANGUAGE
ON SOCIAL, ACADEMIC AND PROFESSIONAL CONTEXT 70
Nongyut Khumkhong
- THAI EFL STUDENTS' ATTITUDES TOWARDS ENGLISH LANGUAGE LEARNING:
A CASE STUDY OF WEEKEND NON-ENGLISH MAJOR STUDENTS
AT PHRANAKHON RAJABHAT UNIVERSITY 88
Chanisa Pengvichai
- THE APPLICATION OF IMMERSION TEACHING METHOD
IN LEARNING CHINESE SPEAKING SKILL FOR GRADE 5 THAI STUDENTS 104
Rong Xie

เจ้าอาวาส

(นายฉัตรกษ รัตน์)

- ความคิดเห็นของผู้ประกอบธุรกิจการค้าชายแดนไทย-มาเลเซีย
ที่มีต่อความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินบาทและเงินริงกิตมาเลเซีย
โอดอนต์ บัณฑิต และ บงกช กมลประม 261
- รูปแบบกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุบนพื้นฐานศักยภาพของชุมชน :
กรณีศึกษาชุมชนจังหวัดสุพรรณบุรี 273
สุภาวดี ไพลล สมศักดิ์ เจริญกุล ณัฏฐพัชร เกียรติวรกานต์ เอกอนงค์ ศรีสำอางค์ จันทรวงศ์ ทรงเดช
ณัฐธิดา กิ่งเนตร เมธิณี น้อยสุด และ สุทัศน์ ด้านตระกูล
- * ● ยุทธศาสตร์การดูแลรักษาโบราณสถานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อรองรับการถ่ายโอนภารกิจจากกรมศิลปากร 287 *
ธิดารักษ์ ลือชา

บทความวิชาการ

- รูปแบบการเสริมสร้างจิตสาธารณะ 305
ศุภวรรณ เสือวิไล และ เรณู ศรีทอง
- การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหารแบบคาร์บอนต่ำ 319
จาริต อ่องทน
- การบริหารขององค์การชั้นนำสู่ห่วงโซ่อุปทานสีเขียวเต็มตัว 329
วุฒิภาค พูลบัว พิชัย ผาสุก และ นางเยาว์ อุตมพร
- ข้อเสนอแนะบางประการเกี่ยวกับการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐ
ผ่านระบบดิจิทัล ตามพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐ
ผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562 345
นภัทรณี เดชวงกูร
- ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้โปรแกรมประยุกต์ด้านสุขภาพด้วยอุปกรณ์เคลื่อนที่
ในโรงพยาบาล 361
ธีรศักดิ์ อินทหาญณ์ และ ศักรชัย ชาติ

รศ.ณัฐกมล

 (แนตทิภาภรณ์ ลือชา)

บทความวิจัย

ยุทธศาสตร์การดูแลรักษาโบราณสถานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อรองรับการถ่ายโอนภารกิจจากกรมศิลปากร

STRATEGY OF ARCHAEOLOGICAL SITES PRESERVATION
OF LOCAL ADMINISTRATION IN PHECAHABUN PROVINCE
FOR AUTHORITY TRANSFERRING FROM FINE ARTS DEPARTMENT

ธิดารักษ์ ลือชา

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ประเทศไทย

Thidarak Luecha

Department of Public Administration Faculty of Humanities and Social Sciences
Phetchabun Rajabhat University, Phetchabun, Thailand

*Email: thidarak@pcru.ac.th

Registration: 2562-05-11

Issued: 2562-05-12

Copyright: 2562-05-12

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปในการดูแลรักษาโบราณสถานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ 2) เพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการดูแลรักษาโบราณสถานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ และ 3) เพื่อเสนอยุทธศาสตร์การดูแลรักษาโบราณสถานสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์

ขั้นตอนการวิจัย ประกอบด้วย 1) ศึกษาสภาพทั่วไปในการดูแลรักษาโบราณสถานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (Depth interview) 2) วิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการดูแลรักษาโบราณสถาน เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก เพื่อระบุโอกาส (Opportunity) และอุปสรรค (Threat) และวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน โดยใช้กรอบการวิเคราะห์ 7S ของ McKinsey 3) การจัดทำยุทธศาสตร์การดูแลรักษาโบราณสถาน 4) ตรวจสอบร่างยุทธศาสตร์การดูแลรักษาโบราณสถาน ดำเนินการโดยผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน ซึ่งคัดเลือกแบบเจาะจงโดย และ 5) ยืนยันยุทธศาสตร์การดูแลรักษาโบราณสถาน โดยผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงไปใช้โดยตรง คือ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ที่มีโบราณสถานตั้งอยู่ในพื้นที่ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินยุทธศาสตร์การดูแลรักษาโบราณสถาน

ธิดารักษ์ ลือชา

(นางธิดารักษ์ ลือชา)

ผลการวิจัย พบว่า

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการดำเนินการทำความสะอาดโดยรอบพื้นที่โบราณสถาน ซึ่งเป็นการดำเนินงานในลักษณะงานประจำ ไม่ได้เป็นการดำเนินงานด้านการดูแลรักษาโบราณสถาน การดูแลรักษาโบราณสถานที่เป็นวัด เจดีย์และโบสถ์ จะมีคณะกรรมการวัดบริหารจัดการทั้งในเรื่องการซ่อมแซม การปรับปรุงภูมิทัศน์ ในส่วนโบราณสถานประเภทกำแพงเมืองและป้อม ดำเนินการโดยเทศบาลเมืองเพชรบูรณ์

2. ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก พบว่า สภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นโอกาส ได้แก่ ด้านการเมืองและกฎหมาย เศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม และเทคโนโลยี สภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นอุปสรรค ได้แก่ สังคมวัฒนธรรม สภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดแข็ง ได้แก่ โครงสร้าง ระบบการทำงาน รูปแบบในการปฏิบัติงาน และค่านิยมร่วมขององค์กร สภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดอ่อน ได้แก่ โครงสร้าง กลยุทธ์ บุคคล และทักษะ

3. ยุทธศาสตร์การดูแลรักษาโบราณสถานสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ มี 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างจิตสำนึกสาธารณะเพื่อการบริหารจัดการ ดูแลและรักษาโบราณสถาน ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการบริหารจัดการ ดูแลและรักษาโบราณสถาน ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาศักยภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการ ดูแลและรักษาโบราณสถาน ยุทธศาสตร์ ที่ 4 พัฒนาระบบบริหารจัดการโบราณสถานโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่ายความร่วมมือ และยุทธศาสตร์ที่ 5 การจัดการความรู้ในการบริหารจัดการ ดูแลและรักษาโบราณสถานอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: ยุทธศาสตร์การดูแลรักษาโบราณสถาน การถ่ายโอนภารกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ABSTRACT

This research aimed to 1) study archaeological sites preservation of local administration in Phetchabun province 2) analysis of factors that influences archaeological sites preservation of local administration in Phetchabun province 3) develop a strategy for preventing archaeological sites.

The research process consisted of 1) studying the general condition of preserving ancient sites of local administrative organizations in Phetchabun province. In-depth interviews collected data. 2) analyzed the environment influencing the preservation of archaeological sites. It is an analysis of the external environment to find opportunities and obstacles and analyzes the internal environment using McKinsey's 7S analysis framework. Ten experts and experts conducted it, explicitly selected by and 5) to confirm preserving the archaeological site's strategy. The person who directly implements the strategy was

สำเนาถูกต้อง

(นางธิติภัทร)

the executive of the local government organization in Phetchabun province, where the archaeological sites were located in the area. Data collection was the strategic assessment form for archaeological site preservation. The research results found that

1. Local governments have a role to play in cleaning up the surrounding archaeological site, which was operating routinely. It is not an operation of preserving ancient sites. Preservation of the old site as a temple pagoda and church There will be a temple committee to manage both the maintenance and landscape improvement: the ancient city wall and fort operated by Phetchabun Municipality.

2. The external environment analysis revealed that the external environment that was an opportunity were political and legal, economic, social, cultural, and technology. The external environment that is an obstacle is socio-cultural. Strengths of the internal environment are structure, work system, working style, and the organization's shared values. Weaknesses include structure, strategy, people, and skills.

3. Preventing archaeological sites strategy for local government organizations in Phetchabun province consists of 5 strategies: Strategy 1) Building public awareness for management and preserving ancient sites. 2) Building and developing a network of cooperation for management and preserving ancient sites. 3) Developing the potential of local government organizations in management and preserve archaeological sites. 4) Develop a historic site management system through people's participation and cooperation networks, and 5) Knowledge management in management and preserve archaeological sites sustainably

Keywords: Strategy for Preventing Archaeological Sites, Authority Transferring, Local Administration

บทนำ

การดูแลและอนุรักษ์โบราณสถานอยู่ในความรับผิดชอบของกรมศิลปากรมาโดยตลอดจนเมื่อรัฐบาลมีนโยบายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และมีการถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานในการจัดบริการสาธารณะ ตามพระราชบัญญัติ

กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยภารกิจหนึ่งที่ต้องถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ภารกิจด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งมีการถ่ายโอน 2 กิจกรรม ได้แก่ การบำรุงรักษาโบราณสถานขึ้นพื้นฐาน และการดูแลรักษาโบราณสถานในระดับท้องถิ่น

สำเนาถูกต้อง

(นายธิตวัชร์ ล้อจ)

การดูแลรักษาโบราณสถานจึงเป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมาย

จังหวัดเพชรบูรณ์เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีโบราณสถานอยู่มากมายหลายแห่ง ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องได้รับการถ่ายโอนภารกิจ การบำรุงรักษาโบราณสถานขึ้นพื้นฐาน และการดูแลรักษาโบราณสถานในระดับท้องถิ่น ดังนั้นต่อไป หน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแลรักษาโบราณสถานก็คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีโบราณสถานอยู่ในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบ แต่เนื่องจากการดูแลรักษาโบราณสถานนั้น เป็นกระบวนการที่ต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องโบราณสถาน สภาพแวดล้อมของโบราณสถาน คุณค่าและความสำคัญของโบราณสถาน ประเภทของโบราณสถาน สาเหตุที่ก่อให้เกิดความเสื่อมของโบราณสถาน อยู่ในสภาพคงทนและคงความเป็นของแท้ดั้งเดิม อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมแก่คุณค่าของโบราณสถาน นั้น ๆ (Fine Arts Department, 2003) ซึ่งในสภาพการดังกล่าวองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีบุคลากรในการดำเนินงาน โดยเฉพาะ เช่น นักโบราณคดี สถาปนิก วิศวกร ช่างศิลปกรรม รวมทั้งต้องมียงบประมาณสำหรับการดูแลรักษาโบราณสถาน อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบัน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินงานเป็นจำนวนมาก แต่มีข้อจำกัดในด้านทรัพยากรในการดำเนินงาน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษายุทธศาสตร์ในการดูแลรักษาโบราณสถานสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าจะเป็นอย่างใดหรือควรมีฝ่ายใดเข้ามาเกี่ยวข้องบ้าง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปในการดูแลรักษาโบราณสถานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์
2. เพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการดูแลรักษาโบราณสถานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์
3. เพื่อเสนอยุทธศาสตร์การดูแลรักษาโบราณสถานสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ สามารถนำยุทธศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการ ดูแล รักษาโบราณสถานในพื้นที่
2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ สามารถบริหารจัดการ ดูแล รักษาโบราณสถานในพื้นที่
3. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อื่น สามารถนำข้อมูลจากการวิจัยเป็นแนวทางในการบริหารจัดการ ดูแล รักษาโบราณสถานในพื้นที่
4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายโอนภารกิจด้านการดูแลรักษาโบราณสถาน เช่น กระทรวงวัฒนธรรม กรมศิลปากร สำนักงานศิลปากร กรมส่งเสริมการปกครอง สามารถนำข้อมูลจากการวิจัยไปกำหนดนโยบายหรือแนวทางสนับสนุนการบริหารจัดการ ดูแล รักษาโบราณสถาน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การถ่ายโอนภารกิจด้านการดูแลรักษาโบราณสถาน

ผู้วิจัย

(เชวนิตารักษ์ ลือชา)

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาในครั้งนี้มุ่งเน้นการพัฒนายุทธศาสตร์การดูแลรักษาโบราณสถานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อรองรับการถ่ายโอนภารกิจด้านการดูแลรักษาโบราณสถานให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยศึกษาสภาพทั่วไปในการดูแลรักษาโบราณสถานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการดูแลรักษาโบราณสถาน

ขอบเขตด้านพื้นที่

ขอบเขตพื้นที่การศึกษาครั้งนี้เลือกศึกษาเฉพาะพื้นที่เทศบาลเมืองเพชรบูรณ์ เทศบาลตำบลบ้านโกชน์ และองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหวาย ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีโบราณสถานที่ขึ้นทะเบียนแล้วอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบโดยอ้างอิงข้อมูลจากจากข้อมูลการขึ้นทะเบียนโบราณสถานจากกรมศิลปากร

ขอบเขตของผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัยด้านผู้ให้ข้อมูลหลักไว้ 4 กลุ่ม ประกอบด้วย

กลุ่มที่ 1 ผู้ให้ข้อมูลหลักเพื่อศึกษาสภาพทั่วไปในการดูแลรักษาโบราณสถานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 9 คน ประกอบด้วย 1.1 นายกเทศมนตรีเมืองเพชรบูรณ์ 1.2 ปลัดเทศบาลเมืองเพชรบูรณ์ 1.3 นายกเทศมนตรีตำบลบ้านโกชน์ 1.4 ปลัดเทศบาลตำบลบ้านโกชน์ 1.5 นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

บ้านหวาย 1.6 ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหวาย 1.7 ประชาชนที่อยู่ในชุมชนที่มีโบราณสถานตั้งอยู่ จำนวน 3 คน

กลุ่มที่ 2 ผู้ให้ข้อมูลหลักเพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการดูแลรักษาโบราณสถานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสังเคราะห์ยุทธศาสตร์การดูแลรักษาโบราณสถานสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 8 คน ประกอบด้วย 1.1 ปลัดเทศบาลเมืองเพชรบูรณ์ 1.2 ปลัดเทศบาลตำบลบ้านโกชน์ 1.3 ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหวาย 1.4 นักวิชาการหรือเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการดูแลรักษาโบราณสถานจากสำนักงานศิลปากรที่ 4 ลพบุรี 1.5 นักวิชาการที่ศึกษาเกี่ยวกับการดูแลรักษาโบราณสถาน 1.6 ประชาชนที่อยู่ในชุมชนที่มีโบราณสถานตั้งอยู่ จำนวน 3 คน

กลุ่มที่ 3 ผู้ตรวจสอบร่างยุทธศาสตร์การดูแลรักษาโบราณสถาน คือ ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 10 คน แบ่งเป็นนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญด้านยุทธศาสตร์จำนวน 5 คน และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการดูแลรักษาโบราณสถานจำนวน 5 คน

กลุ่มที่ 4 ผู้ตรวจสอบและยืนยันยุทธศาสตร์การดูแลรักษาโบราณสถาน ได้แก่ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ที่มีโบราณสถานตั้งอยู่ในพื้นที่จำนวน

ขอบเขตด้านเวลา

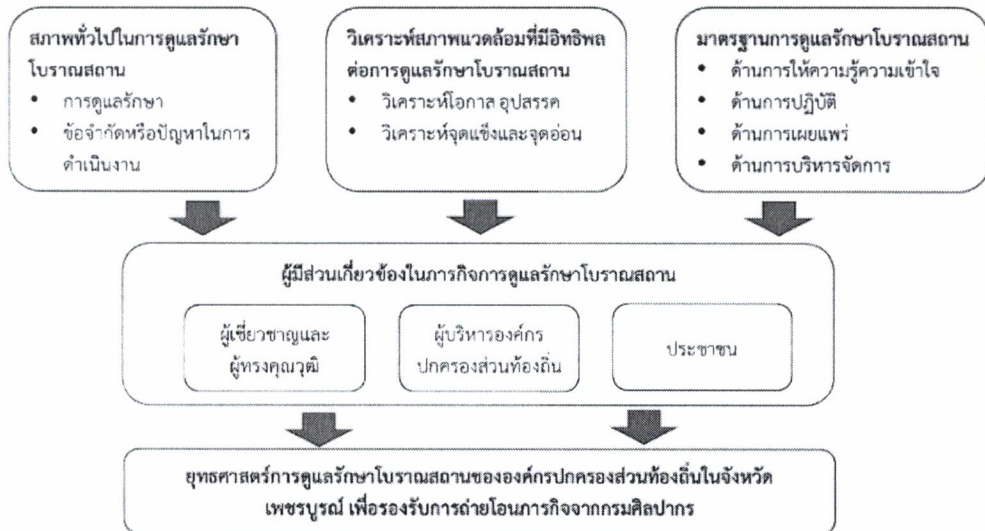
ตุลาคม 2561 ถึง ตุลาคม 2563

รศ. เกษมศักดิ์

(นางฉัตรกมล ลิ้มจิ)

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ยุทธศาสตร์การดูแลรักษาโบราณสถานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อรองรับการถ่ายโอนภารกิจจากกรมศิลปากร” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) จากการทบทวนแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อันนำไปสู่การกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ซึ่งใช้กำหนดแนวทางการวิจัยในลำดับต่อไป ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยเป็นขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพทั่วไปในการดูแลรักษาโบราณสถานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (Depth interview) ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ นายกและปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งประชาชนที่อยู่ในชุมชนที่มีโบราณสถานตั้งอยู่

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการดูแลรักษาโบราณสถานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกในด้านการเมืองและกฎหมาย (Political and legal) เศรษฐกิจ (Economic) สังคมวัฒนธรรม (Social and culture) และเทคโนโลยี (technology) เพื่อหาโอกาส (Opportunity) และอุปสรรค (Threat) และวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดยใช้กรอบการวิเคราะห์ 7S ของ McKinsey ซึ่งประกอบด้วย โครงสร้าง (Structure) ระบบการทำงาน (System) กลยุทธ์ (Strategy) บุคคล (Staff) ทักษะ (Skills) รูปแบบ

อ. นานา

(Signature)

(นางฉัตรกมล ลือชา)

ในการปฏิบัติงาน (Style) และค่านิยมรวมขององค์การ (Shared Values) เพื่อหาจุดแข็ง (Strength) และจุดอ่อน (Weakness) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion)

ขั้นตอนที่ 3 การจัดทำยุทธศาสตร์การดูแลรักษาโบราณสถานสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นการนำข้อมูลจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและสภาพแวดล้อมภายในมาจัดอยู่ในตาราง TOWS Matrix เพื่อสังเคราะห์ยุทธศาสตร์การดูแลรักษาโบราณ ซึ่งเป็นการยุทธศาสตร์

ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบร่างยุทธศาสตร์การดูแลรักษาโบราณสถานดำเนินการโดยผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 10 คน ซึ่งคัดเลือกแบบเจาะจงโดย ดำเนินการตรวจสอบร่างยุทธศาสตร์ใน 3 ประเด็น คือ 1) ความเหมาะสมขององค์ประกอบของยุทธศาสตร์ที่พัฒนาขึ้น 2) ความสอดคล้องของวิสัยทัศน์ พันธกิจ จุดมุ่งหมายของการพัฒนา ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ กลยุทธ์ 3) ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบประเมินยุทธศาสตร์การดูแลรักษาโบราณสถาน ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

ขั้นตอนที่ 5 ยืนยันยุทธศาสตร์การดูแลรักษาโบราณสถาน โดยผู้ที่นำยุทธศาสตร์ไปใช้โดยตรงเป็นผู้ตรวจสอบและยืนยันว่ายุทธศาสตร์การดูแลรักษาโบราณสถานที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสม และสามารถนำไปใช้ได้จริง การยืนยันยุทธศาสตร์ดำเนินการโดยผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ที่มีโบราณสถาน

ตั้งอยู่ในพื้นที่ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินยุทธศาสตร์การดูแลรักษาโบราณสถาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้เกิดผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ 3 ประการ ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพทั่วไปในการดูแลรักษาโบราณสถานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ โบราณสถานที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ศึกษาสามารถแบ่งได้ 2 ประเภท ประเภทแรกคือ โบราณสถานที่เป็นวัด เจดีย์ โบสถ์ ที่อยู่ในวัด ประเภทที่สอง คือ โบราณสถานประเภทกำแพงเมืองและป้อม จากการศึกษพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งสามแห่ง คือ เทศบาลเมืองเพชรบูรณ์ เทศบาลตำบลบ้านโกชน์และองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหวาย มีบทบาทในการดำเนินการในการดูแลรักษาโบราณสถาน 2 ลักษณะ คือ 1) บทบาทในทำความสะอาดโดยรอบพื้นที่โบราณสถาน เช่น เทศบาลตำบลบ้านโกชน์ ทำความสะอาดถนนหน้าวัดคงสมโกชน์และวัดโพธิ์เจดีย์ลอย ตัดแต่งต้นไม้โดยรอบวัด เทศบาลเมืองเพชรบูรณ์ ดำเนินการตัดแต่งต้นไม้บริเวณถนนทางเข้าวัดพระแก้ว ตัดแต่งต้นไม้บริเวณกำแพงเมืองและป้อม ซึ่งเป็นการดำเนินงานตามปกติตามแผนยุทธศาสตร์ ไม่ได้เป็นการดำเนินงานด้านการดูแลรักษาโบราณสถานโดยเฉพาะ เนื่องจากการซ่อมแซม บูรณะ ดูแลรักษาตัวโบราณสถานที่เป็นวัด โบสถ์ หรือเจดีย์ที่อยู่ในวัด รวมทั้งการปรับปรุงภูมิทัศน์ภายในวัดนั้นจะดำเนินการ

สำเนาเอกสาร

(นางธิดาภรณ์ ล้อจ้อย)

โดยวัดซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล และมีคณะกรรมการวัดเป็นผู้บริหารจัดการ ส่วนโบราณสถานประเภทกำแพงเมืองและป้อม ในปัจจุบันได้ดำเนินการดูแลรักษาบริเวณโดยรอบโดยเทศบาลเมืองเพชรบูรณ์ 2) บทบาทในการสนับสนุนงบประมาณ นอกจากทำความเข้าใจโดยรอบพื้นที่โบราณสถานแล้ว องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งสามแห่งยังสนับสนุนงบประมาณให้แก่วัด หากมีการร้องของบประมาณเพื่อจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับโบราณสถาน โดยจัดสรรในลักษณะโครงการเกี่ยวกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งเป็นการดำเนินงานตามปกติตามแผนยุทธศาสตร์เช่นเดียวกัน

2. ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการดูแลรักษาโบราณสถานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์

2.1 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกเพื่อหาโอกาสและอุปสรรค มีข้อค้นพบที่สำคัญดังนี้

2.1.1 สภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นโอกาสด้านการเมืองและกฎหมาย (Political and legal) ได้แก่ 1) พระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2535) มีการระบุเกี่ยวกับการซ่อมแซม บำรุงโบราณสถานอย่างชัดเจน 2) มีสำนักศิลปากรที่ 4 ลพบุรี เป็นหน่วยงานที่สนับสนุนความรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษาโบราณสถาน 3) รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมด้านเศรษฐกิจ (Economic) ได้แก่ 4) โบราณสถานเป็นที่เคารพศรัทธาของชนในชุมชน และเป็นที่ยึดถือของบุคคลภายนอกชุมชน จึงมีศักยภาพที่จะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ด้านสังคมวัฒนธรรม (Social and

culture) ได้แก่ 5) คณะกรรมการวัดมีการดูแลรักษาโบราณสถานอย่างสม่ำเสมอ 6) มีเครือข่ายวัฒนธรรมในพื้นที่ให้การสนับสนุนการดูแลรักษาโบราณสถานด้าน เทคโนโลยี (technology) ได้แก่ 7) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีด้านอินเทอร์เน็ต ส่งผลให้สามารถเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับโบราณสถานได้อย่างรวดเร็ว

2.1.2 สภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นอุปสรรค คือ สภาพแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรม (Social and culture) ได้แก่ 1) คณะกรรมการวัดมีทัศนคติว่าโบราณสถานที่อยู่ในบริเวณวัดเป็นกรรมสิทธิ์ของวัด การดูแลโบราณสถานจึงต้องเป็นสิทธิและหน้าที่ของคณะกรรมการวัดเท่านั้น 2) ประชาชนในพื้นที่มีความเชื่อว่าการดูแลรักษาโบราณสถานเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการวัดและหน่วยงานราชการ 3) ประชาชนในพื้นที่ไม่มีโอกาสมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาโบราณสถาน 4) คณะกรรมการวัดขาดความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการขออนุญาตเพื่อบูรณะโบราณสถาน จึงดำเนินการซ่อมแซมโบราณสถานเอง โดยไม่ได้ขออนุญาตกรมศิลปากร 5) คณะกรรมการวัดบางวัดขาดความรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษาและบูรณะโบราณสถาน จึงดำเนินการซ่อมแซมโบราณสถานตามความเข้าใจของตนเอง โดยไม่ผ่านการควบคุมจากกรมศิลปากร

2.2 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในเพื่อหาจุดอ่อนและข้อจุดแข็ง มีข้อค้นพบที่สำคัญดังนี้

2.2.1 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดแข็งด้านโครงสร้าง (Structure) ได้แก่ 1) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีการปรับเปลี่ยนภารกิจของหน่วยงาน เพื่อรองรับ

ลำาชาอุทธร

Sim

(เชนฉัตรพงศ์ ฐิติ)

การดำเนินงานด้านการดูแลรักษาโบราณสถาน ด้านระบบการทำงาน (System) ได้แก่ 2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการมอบหมายให้บุคลากรที่มีอยู่ในองค์กรเป็นผู้ดำเนินงานด้านการดูแลรักษาโบราณสถาน ด้านรูปแบบในการปฏิบัติงาน (Style) ได้แก่ 3) ผู้บริหารมีการสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน 4) ผู้บริหารมีเทคนิคการจูงใจด้านค่านิยมร่วมขององค์กร (Shared Values) ได้แก่ 5) บุคลากรมีความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน 6) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติงานโดยเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

2.2.2 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดอ่อนด้านโครงสร้าง (Structure) ได้แก่ 1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีแผนงานเฉพาะด้านที่รับผิดชอบภารกิจเกี่ยวกับการดูแลรักษาโบราณสถานตามกรอบภารกิจ การถ่ายโอนภารกิจด้านระบบการทำงาน (System) ได้แก่ 2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีการกำหนดรายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติงาน ผลลัพธ์ที่คาดหวัง รวมทั้งมีการกำหนดกฎ ระเบียบ ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการดูแลรักษาโบราณสถานที่ชัดเจน 3) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีงบประมาณไม่เพียงพอสำหรับการบูรณะ ดูแลรักษาโบราณสถาน ด้านกลยุทธ์ (Strategy) ได้แก่ 4) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีการวางแผนเกี่ยวกับดูแลรักษาโบราณสถานในพื้นที่โดยเฉพาะด้านบุคคล (Staff) ได้แก่ 5) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีบุคลากรที่รับผิดชอบภารกิจ การดูแลรักษาโบราณสถานโดยเฉพาะ ด้านทักษะ (Skills) ได้แก่ 6) บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานด้าน

การดูแลรักษาโบราณสถานไม่มีความรู้และทักษะด้านการดูแลรักษาโบราณสถาน 7) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีบุคลากรที่มีความรู้เกี่ยวกับราคากลางวัสดุและราคามาตรฐานครุภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลรักษาโบราณสถาน

3. ผลการประมวลแนวคิดในการพัฒนายุทธศาสตร์การดูแลรักษาโบราณสถานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อรองรับการถ่ายโอนภารกิจจากกรมศิลปากร มีรายละเอียดดังนี้

3.1 วิสัยทัศน์ในการดูแลรักษาโบราณสถานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์บริหารจัดการโบราณสถานในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีชุมชนเป็นฐานและบูรณาการเครือข่ายความร่วมมือกับทุกภาคส่วน

3.2 พันธกิจของการดูแลรักษาโบราณสถานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ คือ 1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ดำเนินการบริหารจัดการและดูแลรักษาโบราณสถานตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจ จากกรมศิลปากร 2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ดำเนินการสร้างความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการดำเนินการบริหารจัดการและดูแลรักษาโบราณสถานได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์พัฒนาศักยภาพของหน่วยงานเพื่อรองรับการดำเนินการบริหารจัดการและดูแลรักษาโบราณสถานที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจจากกรมศิลปากร 4) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ดำเนินการ

สำเนาเอกสาร

(นางฉัตรกิต์ คุ้มกิจ)

บริหารจัดการและดูแลรักษาโบราณสถานสอดคล้องกับบริบทของชุมชนท้องถิ่น

3.3 จุดมุ่งหมายของการพัฒนาการบริหารจัดการและดูแลรักษาโบราณสถานที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจจากกรมศิลปากร ประกอบด้วย 1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์มีการบริหารจัดการและดูแลรักษาโบราณสถานที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจจากกรมศิลปากรตามกฎหมาย ระเบียบและมาตรการที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์มีความร่วมมือในการบริหารจัดการและดูแลรักษาโบราณสถานกับหน่วยงานอื่น ชุมชน และเครือข่ายทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่ 3) ประชาชนในพื้นที่พึงพอใจต่อการบริหารจัดการและดูแลรักษาโบราณสถานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.4 ยุทธศาสตร์การดูแลรักษาโบราณสถานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ ประกอบด้วย

3.4.1 ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างจิตสำนึกสาธารณะเพื่อการบริหารจัดการ ดูแลและรักษาโบราณสถาน เป้าหมาย คือ 1) ประชาชนและเยาวชนในท้องถิ่นเห็นความสำคัญของการบริหารจัดการ ดูแลและรักษาโบราณสถานในท้องถิ่น 2) ประชาชนและเยาวชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ดูแลและรักษาโบราณสถาน ตัวชี้วัด ได้แก่ จำนวนประชาชนและเยาวชนที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ดูแลและรักษาโบราณสถาน มีกลยุทธ์ 4 กลยุทธ์ คือ กลยุทธ์ที่ 1 การให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโบราณสถาน ให้ประชาชนและเยาวชนในชุมชนท้องถิ่น กลยุทธ์ที่ 2 การสร้างแรงจูงใจในการอนุรักษ์และดูแลรักษา

โบราณสถาน กลยุทธ์ที่ 3 การสร้างหลักสูตรท้องถิ่นเกี่ยวกับโบราณสถานในชุมชนท้องถิ่น กลยุทธ์ที่ 4 การสร้างสื่อประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับโบราณสถาน

3.4.2 ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการบริหารจัดการ ดูแลและรักษาโบราณสถาน เป้าหมาย คือ 1) รวบรวมและจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือที่มีศักยภาพในการบริหารจัดการ ดูแลและรักษาโบราณสถานที่มาจากทุกภาคส่วน 2) เครือข่ายความร่วมมือในการบริหารจัดการ ดูแลและรักษาโบราณสถานสามารถดำเนินการร่วมกันในการบริหารจัดการ ดูแลและรักษาโบราณสถานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) จำนวนเครือข่ายในการบริหารจัดการ ดูแลและรักษาโบราณสถาน 2) จำนวนกิจกรรมที่เครือข่ายความร่วมมือดำเนินการร่วมกันในการบริหารจัดการ ดูแลและรักษาโบราณสถาน มีกลยุทธ์ 2 กลยุทธ์ คือ กลยุทธ์ที่ 1 จัดตั้งคณะกรรมการร่วมจากหลายหน่วยงาน กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาศักยภาพเครือข่ายเพื่อการบริหารจัดการ ดูแลและรักษาโบราณสถาน

3.4.3 ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาศักยภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการและดูแลรักษาโบราณสถาน เป้าหมาย คือ 1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการและดูแลรักษาโบราณสถานที่ได้ตามที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการมอบหมายหน้าที่การบริหารจัดการและดูแลรักษาโบราณสถานให้แก่หน่วยงานภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างชัดเจน 2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบุคลากรที่มีความรู้เกี่ยวกับการ

วิภาดาพร

สม

(เชนฉัตรวิเศษ ลิขิต)

บริหารจัดการและดูแลรักษาโบราณสถาน 3) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ ขึ้นพื้นฐาน เพื่อการบริหารจัดการ ดูแลและรักษาโบราณสถาน มีกลยุทธ์ 3 กลยุทธ์ คือ กลยุทธ์ที่ 1 จัดโครงสร้างองค์การและกำหนด บุคลากรรับผิดชอบภารกิจบริหารจัดการ ดูแล และรักษาโบราณสถาน กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาความรู้ บุคลากรรับผิดชอบภารกิจการบริหารจัดการ ดูแล และรักษาโบราณสถาน กลยุทธ์ที่ 3 การจัดเตรียม งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ ขึ้นพื้นฐาน เพื่อการบริหารจัดการ ดูแลและรักษาโบราณสถาน

3.4.4 ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาระบบบริหารจัดการโบราณสถานโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่ายความร่วมมือ เป้าหมาย คือ 1) มีระบบบริหารจัดการโบราณสถาน 2) มีการดำเนินการบริหารจัดการ ดูแลและรักษาโบราณสถาน โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่าย 3) มีกิจกรรมสร้างประโยชน์เชิงเศรษฐกิจจากการบริหารจัดการ ดูแลรักษาโบราณสถานให้กับประชาชนในพื้นที่ ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) แผนปฏิบัติการดำเนินการบริหารจัดการ ดูแลและรักษาโบราณสถานโดยการมีส่วนร่วม 2) โบราณสถานได้รับการดูแลรักษาตามมาตรฐานของกรมศิลปากร 3) การใช้พื้นที่ในบริเวณโบราณสถานเป็นไปตามข้อกำหนดของกรมศิลปากร 4) ประชาชนพึงพอใจต่อประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการบริหารจัดการ ดูแลรักษาโบราณสถานมีกลยุทธ์ 3 กลยุทธ์ คือ กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาแผนปฏิบัติการในการดูแลรักษาและการใช้พื้นที่โบราณสถาน โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่ายความร่วมมือ กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาและบูรณาการการใช้ทรัพยากรร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อการบริหาร

จัดการ ดูแลและรักษาโบราณสถาน กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนากิจกรรมสร้างประโยชน์เชิงเศรษฐกิจร่วมกับประชาชนและเครือข่ายความร่วมมือ

3.4.5 ยุทธศาสตร์ที่ 5 การจัดการความรู้ในการบริหารจัดการ ดูแลและรักษาโบราณสถานอย่างยั่งยืน เป้าหมาย คือ 1) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีฐานข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ดูแลและรักษาโบราณสถาน ตัวชี้วัด ได้แก่ จำนวนฐานข้อมูลการบริหารจัดการ ดูแลและรักษาโบราณสถานที่สามารถใช้งานได้ มี 3 กลยุทธ์ คือ กลยุทธ์ที่ 1 สร้างความรู้ความเข้าใจร่วมกันระหว่างประชาชนและเครือข่ายความร่วมมือเกี่ยวกับการดูแลรักษาโบราณสถานอย่างยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 2 ถอดบทเรียนการบริหารจัดการ ดูแลและรักษาโบราณสถาน กลยุทธ์ที่ 3 จัดทำฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการ ดูแลและรักษาโบราณสถาน กลยุทธ์ที่ 4 เผยแพร่ข้อมูลการบริหารจัดการ ดูแลและรักษาโบราณสถาน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยยุทธศาสตร์การดูแลรักษาโบราณสถานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อรองรับการถ่ายโอนภารกิจจากกรมศิลปากร มีประเด็นสำคัญที่สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

1. สภาพทั่วไปในการดูแลรักษาโบราณสถานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ ในกรณีที่เป็นวัดและเจดีย์ที่อยู่ในวัด การดำเนินการเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับโบราณสถาน ดำเนินการโดยวัดซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล และมีคณะกรรมการวัดเป็นผู้บริหารจัดการ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้เป็นผู้ริเริ่มการดูแลรักษาโบราณสถาน และไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโบราณสถาน

วิภาดา อุดม

Em

(ชชจิตกิลล์ ล้อก)

ส่วนการมีโบราณสถานประเภทกำแพงเมือง และป้อม องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานดูแล แต่ประชาชนในพื้นที่ไม่มีส่วนร่วมในการดูแลรักษากำแพงเมืองและป้อม แสดงให้เห็นถึงการขาดการมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ Arvorn (2015) Srinirattanamathée & Sankorn (2017) Suwadee & Sumaethokul (2020) ที่พบว่า การดูแลรักษาโบราณสถานโดยการริเริ่มขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีน้อยมาก รวมทั้งขาดการมีส่วนร่วมอย่างจริงจังของชุมชน และประชาชนในพื้นที่ในการอนุรักษ์ดูแลโบราณสถานของชุมชน

2. สภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการดูแลรักษาโบราณสถานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดเพชรบูรณ์ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นโอกาส คือ คณะกรรมการวัดมีการดูแลรักษาโบราณสถานอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการอนุรักษ์โบราณสถาน และมีส่วนสำคัญที่ช่วยป้องกันการเกิดการเสื่อมสภาพหรือการเปลี่ยนแปลงของลักษณะทางกายภาพของโบราณสถาน ซึ่งสอดคล้องกับมาตรการด้านการอนุรักษ์โบราณสถานของร่างกฎบัตรอโคโมสไทย ที่ระบุว่าการบำรุงรักษาอย่างสม่ำเสมอและการใช้สอยอย่างต่อเนื่องคือการอนุรักษ์ขั้นพื้นฐานของมรดกวัฒนธรรมที่ดีที่สุด (Pimpises, 2012) การที่คณะกรรมการวัดมีการดูแลรักษาโบราณสถานอย่างสม่ำเสมอ จึงเป็นการอนุรักษ์ที่ส่งผลให้โบราณสถานยังคงสภาพ

2.2 สภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นอุปสรรค คือ คณะกรรมการวัดมีทัศนคติว่าโบราณสถานที่อยู่ในบริเวณวัดเป็นกรรมสิทธิ์ของวัด

การดูแลโบราณสถานเป็นสิทธิและหน้าที่ของคณะกรรมการวัดเท่านั้น และประชาชนในพื้นที่มีความเชื่อว่าการดูแลรักษาโบราณสถานเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการวัดและหน่วยงานราชการ ทัศนคติดังกล่าวส่งผลให้คณะกรรมการวัดดำเนินการบริหารจัดการ ดูแลรักษาโบราณสถาน โดยไม่มีประชาชนและหน่วยงานในภาคส่วนอื่นเข้ามามีส่วนร่วม สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Kongvee (2013). ที่พบว่าอุปสรรคในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการโบราณสถาน คือ ประชาชนมองว่าตนเองไม่มีความรู้ในการบริหารจัดการโบราณสถาน จึงไม่กล้าเข้าไปมีส่วนร่วม มองว่าไม่ใช่หน้าที่ของตนเอง นอกจากนี้จุดอ่อนในด้านคณะกรรมการวัดขาดความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการขออนุญาตเพื่อบูรณะโบราณสถาน และคณะกรรมการวัดขาดความรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษาและบูรณะโบราณสถาน โดยไม่ผ่านการควบคุมจากกรมศิลปากร ส่งผลให้โบราณสถานเกิดความเสียหายและมีรูปแบบผิดไปจากเดิม สอดคล้องกับ Fine Arts Department (2003) ที่อธิบายว่า การซ่อมแซมที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ โดยวัดหรือกลุ่มผู้มีจิตศรัทธา ซึ่งไม่ได้ผ่านการควบคุมหรือรับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง หรือผู้เชี่ยวชาญของกรมศิลปากร ทำให้โบราณสถานนั้น ๆ สูญเสียสภาพดั้งเดิม หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงทางรูปแบบเดิม นับว่าเป็นการทำลายหลักฐานทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี ประวัติศาสตร์ศิลปะ และสถาปัตยกรรม

2.3 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดแข็ง คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการปรับเปลี่ยนภารกิจของหน่วยงาน เพื่อรองรับ

รศ. นงนุช ก่อ

(เชน ธิตินันท์ ธีร)

การดำเนินงานด้านการดูแลรักษาโบราณสถาน และ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีการมอบหมายให้บุคลากรที่มีอยู่ในองค์กรเป็นผู้ดำเนินงานด้านการดูแลรักษาโบราณสถาน ซึ่งส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการดูแลรักษาโบราณสถาน ได้ตามศักยภาพที่มีอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Vorakanyakun (2013) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์และส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานของเทศบาลนครรังสิต และพบว่าการปรับเปลี่ยนโครงสร้างงานให้สอดคล้องกับบริบทขององค์กร มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการบริหารงานของเทศบาลนครรังสิต จุดแข็งในด้านบุคลากรมีความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติงานโดยเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน เป็นจุดแข็งในเรื่องค่านิยมร่วมขององค์กร ซึ่งส่งผลให้บุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีเป้าหมายในการปฏิบัติงานร่วมกันและดำเนินงานร่วมกับชุมชน อันจะนำไปสู่ความสำเร็จของการดูแลรักษาโบราณสถานตามที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Vorakanyakun (2013) ที่พบว่าปัจจัยด้านค่านิยมร่วม มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการบริหารงานของเทศบาลนครรังสิต นอกจากนี้ จุดแข็งด้านผู้บริหารมีการสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน และผู้บริหารมีเทคนิคการจูงใจ ซึ่งเป็นลักษณะของภาวะผู้นำที่ส่งผลให้การบริหารจัดการโบราณสถานประสบความสำเร็จ ภาวะผู้นำดังกล่าวสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Boonleang, et al. (2012) ที่อธิบายว่าผู้บริหารต้องมีความสามารถในการสร้างแรงจูงใจ ผู้นำควรตอบสนองความต้องการ

ของบุคลากรเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนกับการที่องค์การจะได้รับการสนับสนุนและความร่วมมือในการทำงานจากบุคลากร

2.4 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดอ่อน ได้แก่ 1) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีแผนงานเฉพาะด้านที่รับผิดชอบภารกิจเกี่ยวกับการดูแลรักษาโบราณสถานตามกรอบภารกิจ การถ่ายโอนภารกิจ 2) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีการกำหนดรายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติงาน ผลลัพธ์ที่คาดหวัง รวมทั้งมีการกำหนดกฎ ระเบียบในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการดูแลรักษาโบราณสถาน ที่ชัดเจน 3) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีงบประมาณไม่เพียงพอสำหรับการบูรณะ ดูแล รักษาโบราณสถาน 4) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีการวางแผนเกี่ยวกับดูแลรักษาโบราณสถานในพื้นที่โดยเฉพาะ 5) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีบุคลากรที่รับผิดชอบภารกิจการดูแลรักษาโบราณสถาน โดยเฉพาะ 6) บุคลากรขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานด้านการดูแลรักษาโบราณสถานไม่มีความรู้และทักษะด้านการดูแลรักษาโบราณสถาน 7) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีบุคลากรที่มีความรู้เกี่ยวกับราคาก่อสร้างวัสดุและราคามาตรฐานครุภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลรักษาโบราณสถาน จุดอ่อนดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Somsang (2011) , Arvorn (2015) , Luelert (2018) ที่พบว่า ปัญหาในการดำเนินการกิจการดูแลรักษาโบราณสถาน คือ ปัญหาด้านงบประมาณ โดยขาดความพร้อมด้านงบประมาณ ปัญหาด้านบุคลากร ไม่มีบุคลากรรับผิดชอบโดยตรง และปัญหาด้านการบริหาร องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีหน่วยงานเฉพาะด้าน ซึ่งส่งผล

ลำเนาอุทิศ

(ชนดิตรักษ์ รังสิริ)

ต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการโบราณสถาน

3. ยุทธศาสตร์การดูแลรักษาโบราณสถานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ 5 ยุทธศาสตร์ ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างจิตสำนึกสาธารณะเพื่อการบริหารจัดการ ดูแลและรักษาโบราณสถาน การปลูกฝังจิตสำนึกสาธารณะถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้รู้จักรับรู้ถึงการเสียสละ การร่วมแรงร่วมใจ ร่วมมือในการทำประโยชน์เพื่อสังคมและส่วนรวม (Photisitá, et al, 2000) ทั้งนี้ การมีจิตสำนึกสาธารณะจะนำไปสู่การดูแลรักษาและการอนุรักษ์โบราณสถานชุมชนตามแนวทางการอนุรักษ์โบราณสถานและโบราณวัตถุของกรมศิลปากรอย่างถูกต้อง (Sukprasert, et al, 2020) สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมการอนุรักษ์โบราณสถานที่ยืนยันว่าต้องส่งเสริมการอนุรักษ์โดยการปลูกจิตสำนึกให้คนในท้องถิ่นตระหนักถึงคุณค่าแก่นสารและความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Lue-Inert (2018) ซึ่งพบว่า กระบวนการที่จะทำให้เกิดการอนุรักษ์โบราณสถานประสบความสำเร็จ นั้น หน่วยงานราชการต้องร่วมกันปลูกจิตสำนึกสาธารณะแก่เยาวชน และประชาชนที่อยู่ในพื้นที่เขตโบราณสถาน เพื่อให้เห็นความสำคัญของการอนุรักษ์โบราณสถาน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Sukprasert, et al (2020) ที่พบว่า ภายหลังจากพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะเพื่อการอนุรักษ์โบราณสถานชุมชนจังหวัดบุรีรัมย์ โดยการอบรมชุดความรู้พัฒนาจิตสำนึกสาธารณะพบว่า กลุ่มอาสาอนุรักษ์โบราณสถานชุมชนของตนเอง มีสัญญาณแห่งจิตสำนึกสาธารณะที่จะร่วม

ช่วยกันแก้ปัญหาและอนุรักษ์โบราณสถานชุมชนของตนเอง

3.2 ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการบริหารจัดการดูแลและรักษาโบราณสถาน การสร้างเครือข่ายส่งผลให้กระบวนการการบริหารจัดการ ดูแลและรักษาโบราณสถานมีความเข้มแข็งและประสบความสำเร็จมากขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากเครือข่ายจะมีการแลกเปลี่ยนทรัพยากรในการดำเนินงานทั้งด้าน งบประมาณ บุคลากร ความรู้ รวมทั้งร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างดำเนินการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Arpakaro (2004). ที่อธิบายว่าการรวมกลุ่มและการประสานงานกับภาคีที่เกี่ยวข้อง เป็นการเพิ่มโอกาสในการแก้ไขปัญหา เพราะเป็นการระดมความคิดเห็น และความร่วมมือจากฝ่ายต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งถ้าไม่มีการรวมตัวเป็นเครือข่ายแล้ว โอกาสในการแก้ไขปัญหาอาจไม่ได้รับการตอบสนองเพราะขาดแนวร่วมในการดำเนินงาน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Boonleang, et al (2018) ที่เสนอยุทธศาสตร์เสริมพลังเครือข่ายประชารัฐสำหรับโครงการการอนุรักษ์และพัฒนามรดกโลกพระนครศรีอยุธยา

3.3 ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาศักยภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการและดูแลรักษาโบราณสถาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการดูแลรักษาโบราณสถานที่ได้รับการถ่ายโอนจากกรมศิลปากร พัฒนาศักยภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งด้านองค์กร บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ เพื่อให้เกิดความพร้อม จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งสอดคล้อง

สำเนาถูกต้อง

(เชวนิตาภิรักษ์ ล้อกร)

กับผลการวิจัยของ Boonleang, et al (2018) ที่เสนอยุทธศาสตร์พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์การเพื่อขับเคลื่อนการอนุรักษ์และพัฒนา มรดกโลกพระนครศรีอยุธยา และสอดคล้องกับ มาตรฐานการดูแลโบราณสถานของ Department of Local Administration (2020) ที่อธิบายว่า การบริหารจัดการที่ถูกต้องและเหมาะสมเป็น กิจกรรมสำคัญที่สามารถนำไปสู่การใช้ประโยชน์ โบราณสถานอย่างยั่งยืน

3.4 ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาระบบ บริหารจัดการโบราณสถานโดยการมีส่วนร่วมของ ประชาชนและเครือข่ายความร่วมมือ เป็นยุทธศาสตร์ ที่ลดการผูกขาดการดูแลรักษาโบราณสถาน โดยคณะกรรมการวัด และแก้ไขปัญหการ ที่ประชาชนในพื้นที่ไม่มีโอกาสมีส่วนร่วมในการ ดูแลรักษาโบราณสถาน โดยการพัฒนาแผน การบริหารจัดการโบราณสถานร่วมกันของ ทุกภาคส่วน ทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ประชาชนในพื้นที่ รวมทั้ง คณะกรรมการวัด ซึ่งส่งผลให้การบริหารจัดการ ถูกต้องและเหมาะสมตามกฎหมายและตอบสนอง ความต้องการของประชาชนในพื้นที่ สอดคล้อง กับผลการศึกษาของ Iamsaard (2010) ที่พบว่า วัดและชุมชนต้องร่วมมือร่วมใจกันในการดูแล โบราณสถานมิให้ถูกทำลายทำให้เกิดการประสานงาน ระหว่างวัดกับชุมชนร่วมมือร่วมใจในการร่วมกัน ดูแลอนุรักษ์ มีความห่วงใยในโบราณสถานทำให้เกิดการฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการสืบทอดและอนุรักษ์ไว้ให้คนรุ่น ต่อไปได้ศึกษาเห็นประโยชน์และเห็นคุณค่าของ โบราณสถาน

3.5 ยุทธศาสตร์ที่ 5 การจัดการความรู้

ในการบริหารจัดการ ดูแลและรักษาโบราณสถาน อย่างยั่งยืน จะช่วยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ ร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ประชาชน และ เครือข่าย อันนำไปสู่การร่วมมือที่ยั่งยืน สอดคล้องกับ มาตรฐานการดูแลโบราณสถานของ Department of Local Administration (2020) ที่อธิบายว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการหรือ ส่งเสริมการดำเนินการเพื่อให้บุคลากรในองค์กร และประชาชนในท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจและ ตระหนักถึงคุณค่าความหมายของโบราณสถาน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการศึกษาไปใช้ ประโยชน์

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด เพชรบูรณ์ที่มีโบราณสถานตั้งอยู่ในพื้นที่ ควรขอ กำหนดให้มีการจัดการดูแลรักษาโบราณสถานโดยเฉพาะ ในโครงสร้างส่วนราชการ เพื่อให้การดำเนินการ ดูแลรักษาโบราณสถานมีหน่วยงานหลักในการ ดำเนินงาน ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินการดูแล รักษาโบราณสถานบรรลุเป้าหมายของการถ่ายโอน การกิจ

2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด เพชรบูรณ์ที่มีโบราณสถานตั้งอยู่ในพื้นที่ ควรขอ กำหนดกรอบอัตรากำลังบุคลากรเพิ่มเติม ในตำแหน่งที่ตรงกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขในการดูแลรักษาโบราณสถานในระดับท้องถิ่น ของกรมศิลปากร เช่น ตำแหน่งนักโบราณคดี นักวิทยาศาสตร์วิศกร ซึ่งต้องเป็นผู้มีความรู้หรือ ประสบการณ์ในเรื่องงานอนุรักษ์โบราณสถาน เพื่อรองรับงานการดูแลรักษาโบราณสถาน ในโครงสร้างส่วนราชการ

ลำปาง

Signature

เชาวรัตน์ ลือศรี

ยุทธศาสตร์ เพื่อให้้องค์ความรู้ด้านยุทธศาสตร์ การดูแลรักษาโบราณสถานในจังหวัดเพชรบูรณ์ มีความครอบคลุมและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2. การจัดตั้งเครือข่ายเพื่อบริหารจัดการ ดูแลและรักษาโบราณสถาน เป็นการประสานความร่วมมือและดำเนินงานร่วมกันโดยความสมัครใจ แต่เครือข่ายไม่มีอำนาจในการบังคับหรือลงโทษ

ในกรณีที่มีการกระทำผิดเกี่ยวกับโบราณสถาน ดังนั้น อาจมีการวิจัยเพื่อเสนอมาตรการ ข้อกำหนด ที่ให้อำนาจเครือข่าย เพื่อให้การบริหารจัดการ ดูแล และรักษาโบราณสถานมีความเข้มแข็งมากขึ้น

3. ควรมีการศึกษารูปแบบการจูงใจ ประชาชนในพื้นที่ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแล โบราณสถานอย่างยั่งยืน

REFERENCES

- Arpakaro, P. (2004). **Network: Nature, Knowledge and Management**. Bangkok. Project to enhance learning for a happy community .(in Thai).
- Arvorn, C. (2015). **Potentiality Furtherance Guideline for Transferring Archaeological Site Intendency Management Lead of The Fine Arts**. Department to Local Administration. Research Project Funded By The Thailand Research Fund. (in Thai).
- Buonleang, S., Kulpana, A., & Promsaka Na Sakolnakorn, T. (2012). Characteristics of good leadership in the administration of local government organizations. **Humanities and Social Sciences**. 29(2). 97-112. (in Thai).
- Department of Local Administration. (2020). **Standard of prevent archaeological site**. Accessed from: <http://dla.go.th/seavlet/EbookSevlet>. (in Thai).
- Fine Arts Department. (2003). **Handbook of prevent archaeological site**. (in Thai).
- Iamsaard, B. (2010). **Participatory Conservation Guidelines of Historical Sites at Wat Julamunee, Tambon Ongkharak, Amphur Pothong, Angthong Province**. An Independent Study for Master of Arts (Development Strategy). Phranakhon Si Ayutthaya : Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University. .(in Thai).
- Kongvee, S. (2013). **People's participation in the administration of Archaeological monuments in the old city of Changwat Lamphun and neighboring area**. Thesis for Master of Public Administration. Chiangmai University. (in Thai).
- Luelert, V. (2018). **The Promotion of Archaeological Sites Conservation at Wiang Chiang Saen District Chiang Rai Province With the Buddhist Integration**. A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Doctor of Philosophy (Buddhist studies) Graduate School Mahachulalongkornrajavidyalaya University. (in Thai).

รศ.ดร.อุบลรัตน์

(ชวนธิทวิทย์ ลือเวทย์)

- Photisita, C. et al.(2000).A Study of Thai Consciousness in thePublic Domain: A Case Study of Bangkok Metropolis Research. NakhonPathom: Institute for Population and Social Research Mahidol University. (in Thai).
- Pimpises, N.(2012).Threats to Ancient Monuments in Uttaradit. Damrong Journal.11(1). 112-138.(in Thai).
- Sirisunhirun, S, Ploywan, P, Sittiporn, J, Yawichai, T. J, & Chuleetham, W.(2018). Strategic Planning for World Heritage Conservation and Development of Ayutthaya Project. Governance Journal.7(1).228-247.(in Thai)
- Somsang, T. (2011). Potential and Preparedness of Thawangtarn Tambon Municipality In Accepting the Transferred Responsibility of Overseeing The Historic Sites from the Department Of Fine Arts. Independent Study for Master of Public Administration.Khon Kaen University. (in Thai)
- Srirattanamatee. P. & Sankom, T.(2017).The Building of Conservation Ancient Place Network within Sanghadhikara in Loei Province. Research Project Funded by Mahachulalongkornrajavidyalaya University. (in Thai).
- Sukprasert, C., Punyawikarom, P, Phocana, P, WaiChueram, S. and Horsaengchai, S.(2020).The Development of Public Consciousness for Community Ancient Conservation in BuriRam Province. Journal of MCU Peace Studies.8(2). 405-416. (in Thai).
- Suwandee, P. & Sumaethokul, P.(2020).Recommendations for Preservative Management of Archeological Sites in Mae Tom Sub-District, Bangklam District, Songkla Province. NAJUA: Architecture, Design and Built Environment.7(1), 126-151. (in Thai).
- Vorakanyakun, M. (2013). Success in the management of Rangsit City Municipality, Pathumthani Province. Academic Service Journal. 24(2).144-158. (in Thai).

วิภาดา ชื่นชอบ

(นางวิภาดา ชื่นชอบ)